

HALÁLI HANGULAT

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 37. szám, 2019. szeptember 13.

Mondhatni, haláli volt a hangulat – tudósít a *Ripost* a Székesfehérváron megrendezett országos sírásó versenyről. Kiderül a helyszíni riportból az is, hogy minden jó sírásó mögött ott áll egy család, ott szurkolnak a helyszínen a feleségek, barátnők, testvérek. Talán ennek is köszönhetően a sírásók háromszor olyan gyorsan ástak, mint munkaidőben. Meg talán annak, hogy a főnökük azzal biztatta őket: úgy áss, mintha engem temetnél.

Sajnos gazdasági szempontból azonban nem átgondolt ez a vetélkedés, ugyanis az újság szerint „A precízen kiásott sírokat nem »használták ki« igazi temetésre, a verseny második fordulója abból állt, hogy be kellett hantolni a sírokat.”

Miután húsz csapat nevezett, sebtiben ennyi sír keletkezett háromszor gyorsabban, mint munkaidőben, valószínűleg azonban nem volt húsz temethető halott a környéken, vagy volt, csak a szervezők nem hozták összhangba a keresletet a kínálattal. Pedig a kínálat igazán minőséginek mutatkozott, ugyanis szakavatott zsűri mérte a friss sírok fontos paramétereit.

Ahogy a híreket olvasom, alakul a magyar temetői kultúra, s nem csak a sírásók versenyére gondolok. Szegény Radnóti még a sírok közt halkán sírogató anyókat gondolt a sírkertekbe, ám lehet, hogy a jövőben – nyugati példákra hivatkozva, ami már önmagában is meghökkentő a Nemzeti Együttműködés Rendszerében – döcögő kövérek fújtatva próbálnak megszabadulni kilóiktól a Fiumei úti temetőben, fülhallgatós fiatal lányok pedig fenekük további feszítése reményében szökellnek a sírok között. A futók társadalma megosztott ebben a kérdésben, s szokatlan módon az illetékesek elkezdtek tárgyalni, egyeztetni velük. Mint érintettekkel. A legfőbb érintettekkel, a halottakkal persze nem lehet konzultálni. Nem kérdezte őket akkor sem senki, amikor még az előző rendszerben a bauxitbányászat érdekében egy egész temető halottait exhumálták hozzátartozóik jelenlétében és telepítettek át új sírkertbe Bakonyszentlászlón. A megboldogultak így szolgálták az élőket. Meg úgy is persze, hogy több választáson bizonyos jelöltek kopogtatócéduláin az ő, sírkőbe vésett nevük gyarapította az ajánlók számát.

A halott indián a jó – és a jelek szerint hasznos – indián. Akkor is, ha magyar.